

КИРИЛ ЗЛОТНИКОВ е роден в Минск в семейство на музиканти. Учи в Беларуската държавна музикална академия, след което заминава за Израел. Там учи при Узи Вийзел и Хилел Зори. Участва в много майсторски класове при големи инструменталисти като Исак Щерн, Йо Йо Ма, Наталия Гутман, Дьорд Кутраг и др.

Носител на награди от много конкурси, той е един от основателите на прочутия Квартет Йерусалим, с които активно концертира, а от 2002 до 2020 записват поредица от албуми за Harmonia Mundi, като успоредно излизат и два диска с клавирните триа на Моцарт, записани за EMI с Даниел Баренбойм и Николай Знайдер.

Кирил Злотников е бил концертмайстор на East-West Divan Orchestra. Като камерен музикант е редовен гост на фестивалите във Вербие, Залцбург, Гщаад, Ванкувър, Равиния, Шлезвиг – Холщайн и други. Има камерни проекти с Андрас Шиф, Елизабет Леонскав, Елена Башкирова, Табеа Цимерман, Ланг Ланг, Мицуко Учида и мн.др.

Бил е солист на водещи оркестри по света под палката на диригенти от ранга на Даниел Баренбойм и Зубин Мета. Сериозна фигура в музикалния живот на Европа, Кирил Злотников е бил член на жури на конкурсите на ARD в Мюнхен, Международния конкурс за камерна музика в Мелбърн, Конкурса за струнни квартети на Уигмор хол.

През 1808 **ЛУДВИГ ван БЕТОВЕН** композира двете си клавирни триа опус 70. Това е време, в което композиторият е изключително продуктивен – време, в което Бетовен пише Петата и Шестата си симфония (реално точно след като завършва „Пасторалната“ симфония, той композира тези две триа), Месата в до-мажор, Хоралната фантазия, Увертюрата Кориолан.

Тази вечер ще прозвучи първото трио оп.70, известно като Ghost/Призрак. Наименованието „идва“ от Карл Черни (ученик на Бетовен), който през 1842 (петнадесет години след смъртта на композитора) пише, че бавната част на тази великолепна творба сякаш е призрак от отвъдното, като първата поява на Хамлет след неговата смърт. Това така картинно описание дава името на цялата творба, която е безспорен шедевър, в който Бетовен е вплел цялото майсторство и знание на своите 38 (тогава) години. Това трио е сред най-прочутите и често изпълнявани камерни творби.

Композиторият **ФЕРНАНДО ЛОПЕС-ГРАСА** често е определян от музиколозите като „португалския Бартók“. Музиката му е повлияна от фолклора, но е самобитна и модерна, с елементи от атоналния експресионизъм. Роден е в град Томар в Португалия, започва музикалния си път с уроци по пиано. През 1924 е приет в Лисабонската консерватория, която завършва през 1931, учейки при много добри преподаватели, сред които се откроява Виана да Мота. През 1933 получава стипендия за Париж, но не заминава поради сложната политическа ситуация в Португалия. Едва четири години по-късно осъществява тази специализация в Париж. След завръщането си композира активно, а репутацията му стабилно расте. Изучава португалския фолклор в дълбочина, както и португалската популярна музика. Творбите му все повече се свирят. През 1969 Мстислав Ростропович изпълнява неговия Камерен концерт за виолончело и оркестър. Сред значимите му творби е и *Реквием за жертвите на фашизма в Португалия*. В късните години от живота си Фернандо Лопес-Граса завършва *Речник на музиката*, започнат от един от неговите преподаватели. Музиката му, с интригуващо вплетени фолклорни елементи, става все по-популярна и до 2000 година над 50 от неговите творби са записани, някои за големи международни звукозаписни компании. Има голяма заслуга за повишаването на интереса към португалската музика.

АНТОНИН ДВОРЖАК започва работата по клавирното трио „Думки“ през 1890, непосредствено след като е посетил Франкфурт, където се е запознал с Клара Шуман. Описва творбата в писмо до приятел като „малка пиеса за цигулка, виолончело и пиано, която ще бъде едновременно радостна и тъжна...ту меланхолична песен, ту весел танц“. Тази малка пиеса се превръща в една от най-изпълняваните камерни творби на Дворжак. Като форма триото е съвсем необичайно, като хибрид между трио и сюита, защото има не три, а шест части. Но пък първите три от тях се изпълняват без прекъсване и могат да се възприемат и като първа част от сонатна част. Изобщо Дворжак с удоволствие „играе“ в рамките на жанра и за пореден път ни удивлява с красотата на мелодичните линии и многообразието от състояния. Премиерата на клавирното трио „Думки“ е през април 1891 на тържествен концерт по повод присъждането на почетно звание на Дворжак от страна на Пражката консерватория. Партията на пиано изпълнява, естествено, самият композитор.

Програмата изготви Лилия Големинова

ШОСТАКОВИЧ АНСАМБЪЛ

ФИЛИПЕ ПИНТО-РИБЕЙРО – пиано

ЖАК ЛИБЕК – цигулка

КИРИЛ ЗЛОТНИКОВ – виолончело

Със съдействието на
Португалското посолство и Институт „Камоеш“ София

и на
Министерство на културата на Португалия – dgARTES

5 юли (събота)
19.00 ч.

Държавна опера Варна
Основна сцена

Сканирайте този QR код
и участвайте в проучване на публиката на
Международен музикален фестивал „Варненско лято“

ПРОГРАМА

ЛУДВИГ ван БЕТОВЕН

(1770 – 1827)

Клавирно трио оп. 70 №1 “Ghost“

Allegro Vivace e con brio

Largo assai ed espressivo

Presto

15 минути антракт

ФЕРНАНДО ЛОПЕС – ГРАСА

(1906 – 1994)

Página Esquecida” / Забравената страница

АНТОНИН ДВОРЖАК

(1841 – 1904)

Клавирно трио „Думки“

Lento maestoso – Allegro quasi doppio movimento

Poco Adagio – Vivace non troppo

Andante – Vivace non troppo

Andante moderato – Allegretto scherzando

Allegro – Meno mosso

Lento maestoso – Vivace

ШОСТАКОВИЧ АНСАМБЪЛ DSCN е сред водещите камерни формации на международната сцена днес. Създаден е в Лисабон от португалския пианист Филипе Пинто-Рибейро. Той е и артистичен директор на ансамбъла, чийто състав се мени според конкретния концерт или проект и представлява по-скоро отворена платформа за срещи и музикални взаимодействия между инструменталисти от висока класа, обединени от радостта от музицирането в камерен формат. Името на ансамбъла е свързано с годината на неговото създаване (2006), когато се навършват 100 години от рождението на Дмитри Шостакович – така те продължават една дълголетна традиция да се отдава почит на големите композитори чрез наименуване на квартет или друга формация, като квартетите, които носят имената на Албан Берг, Бородин, Изай и др. Но в случая има и второ измерение при избора на името – музикантите от ансамбъла се стремят да възплъщават артистичния идеал и хуманизма, широката спектър от емоции и изразност, които Шостакович е кодирал в своята автобиографична музикална енигма. Криптограмата DSCN, съставена от първите букви на неговото собствено име и фамилия, е същевременно и тематичен музикален мотив „D-Eflat-C-H“, който Шостакович използва в някои от най-значимите си творби.

Ансамбълът гради богат репертоар от различни епохи – от Бетовен до Шуман, от Моцарт до Месиен, от Хайдн до Веберн, от Брамс до Равел, работи със съвременни композитори като София Губайдулина.

Друга творческа посока за ансамбъла е да разкриват непознати шедевори от португалското музикално наследство. Изнасяли са концерти из цяла Португалия, както и в Испания, Франция, Белгия, Германия, Естония, Швеция, Русия, САЩ. От 2008 Шостакович ансамбъл стават официален състав на културния център Белем в Лисабон. Имат съвместни проекти с редица музиканти от най-висока класа като Теди Папаврама, Рене Капюсон, Жерар Косе, Адриан Брендел, Гари Хофман, Адриана Ферейра, Паскал Морагес и много други.

Записвали са за Mezzo и RTP Antena 2. През 2018 осъществяват запис на всички творби на Шостакович за пиано и струнни, събрани в два диска, които получават много награди (Opus d’Or, 5 Diapason, най-добър албум на 2018 на Classic News) и отлични рецензии в редица издания като Грамофон, Das Orchester, The Guardian, Scherzo и други. Вторият албум на Шостакович ансамбъл излиза през 2020 и е посветен на 250-тата годишнина от рождението на Лудвиг ван Бетовен.

Пианистът **ФИЛИП ПИНТО-РИБЕЙРО** си е изградил отлична репутация не само в Португалия, но и на международната сцена. Роден е в Порто, учи в няколко държави, като докторатът му е от Московската консерватория, където е в класа по пиано на Людмила Рошина. След завръщането си участва във всички по-значими фестивали и концертни серии в Португалия, гастролира в Европа и Северна Америка. Свирил е под диригентството на Джон Нелсън, Бохуслав Давидов, Кристоф Попен, Дмитрий Лис, а като камерен музикант е свирил с Радек Баборак, Рамон Ортега, Бенджамин Шмид, Анна Самуил, Франс Хелмерсон и мн.др. Един от соловите му албуми, *Piano Seasons*, получава 10 от 10 звезди от Klassik Heute и много висока оценка от критиката – в него той *Четирите сезона на Буенос Айрес* на Пиацола в нова версия за пиано, създадена специално за него, както и *Четирите последни сезона на Лисабон* – цикъл от солови пиеси от Еурико Карапатозо. Филипе Пинто-Рибейро е и артистичен директор на Лисабонския фестивал и на Академията Verao Classico. Важна мисия за него е работата с млади музиканти, от десетилетия преподава пиано в големите португалски университети, изнася майсторски класове, а през 2022 създава Juventus Ensemble – платформа, която събира утвърдени инструменталисти с такива, които тепърва започват своята кариера.

Британско-немският цигулар **ЖАК ЛИБЕК** дебютира преди повече от 25 години като солист на оркестъра Хале в Бирмингам и оттогава гради впечатляваща кариера. Свирил е с някои от най-уважаваните оркестри в света, а силната му връзка с науката води до написването специално за него на Концерт за цигулка Voyager от прочутия филмов композитор Дарио Марианели и „Кратка история на времето“ от Пол Дийн (поръчан от Мелбърнската филхармония в памет на Стивън Хокинг). Свирил е под палката на Юка-Пека Сарасте с Филхармонията на Осло, Даниел Хардинг с Оркестъра на Шведското радио, Брет Дийн, Сакари Орамо, Ендрю Лотън, Ленард Слаткин и мн.др. Гастролира редовно в САЩ, Австралия, Испания, Белгия, свири с всички британски оркестри. Артистичен директор е на Австралийския фестивал на камерната музика и е първият професор в Кралската академия в Лондон в специалната програма в памет на големия цигулар Емил Соре – позиция, която включва не само преподаване, избраните за нея самите са доказано големи имена, които са и посланици на прочутата и уважавана музикална академия.